

ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿದು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ಒಂದುಗೂಡುವೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅವು ನಿರ್ಮುಷ್ಠವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆಗ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ ನೈಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮೌಲ್ಯಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನಂತರ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಮೌಲ್ಯಗಳ ವೈಚಾರಿಕ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಚಿಂತನಾಶೀಲ ಅಧ್ಯಾಪಕವೃಂದಕ್ಕೆ ಮಾನಸಿಕ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ.

ಕಳ್ಳತನದ ಆಪಾದನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಕ್ಷಿದಾರನ ಪರವಾಗಿ ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಲಾಯರು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೇಳಿದ, “ಈತ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ. ಕೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈತನ ಕೈ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಈತನನ್ನೇ ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಲ್ಲ.”

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಆಲೋಚಿಸಿ, “ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಾದವನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಈತನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಸೆರೆವಾಸವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈತ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು” ಎಂದರು ನಗುತ್ತ.

ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಳ್ಳನೂ ನಗುತ್ತ, ಲಾಯರ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಕೃತಕ ಕೈಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಟೇಬಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರನಡೆ!

* * *

ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಗುಂಪೊಂದು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತ್ತು. ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಹೇಳಿ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ.

ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ, “ನೋಡು, ನಾವೆಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸೇರಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕುರಿಯನ್ನು ಕ್ಲೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ನಕಲು ಮಾಡುವವರಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿರಬೇಕು, ನಿನ್ನ ಅಗತ್ಯ ನಮಗಿಲ್ಲ.”

ದೇವರು ತಲೆದೂಗಿ ಹೇಳಿದ: “ಓಹೋ! ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನನಗೇನೂ ಬೇಸರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನು ಮರಳುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇಡೋಣ. ಏನನ್ನುವೆ?”

ವಿಜ್ಞಾನಿ: “ಖಂಡಿತಾ! ಎಂತಹ ಸ್ಪರ್ಧೆ?”

ದೇವರು: “ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ.”

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಬಲ್ಲದು. ಅನೇಕ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಒಡಗೂಡಿದ್ದರೂ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಭಾಷಾ ದೋಷಗಳು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಇದು ಪರಿಷ್ಕೃತ ಮುದ್ರಣವೆಂದೂ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ! ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ಉತ್ತಮ. ಮುಖಪುಟದ ವಿನ್ಯಾಸವು ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆಯೂ ಕಡಮೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಇದನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

—ಸಿ. ಗುರುಮೂರ್ತಿ, RIMSE, ಮೈಸೂರು

ವಿಜ್ಞಾನಿ: “ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ. ಏನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ” ಎನ್ನುತ್ತ ಬಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೂಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡ, “ನಾನೀಗ ರೆಡಿ” ಎಂದ. ದೇವರು: “ಹಾಗಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ನೀನೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಧೂಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ!”

* * *

೯೫ ವರ್ಷಗಳ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸ್ನೇಹಿತೆಯೊಬ್ಬಳು ಬಂದಳು. “ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಮುದುಕಿ: “ಓಹಾ! ಬಹಳ ಯೋಚನೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ!”

ಗಳತಿ: “ನಿಮಗೇನು ಯೋಚನೆ ಅಕ್ಕ? ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲವೇ?”

ಮುದುಕಿ: “ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆ.”

ಗಳತಿ: “ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ನೋವಿದೆಯೇ?”

ಮುದುಕಿ: “ನನಗೆ ನೋವೆಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದು.”

ಗಳತಿ: “ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಯೋಚನೆ?”

ಮುದುಕಿಯು ತನ್ನ ತೂಗುಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಆರಾಮಾಗಿ ಕುಳಿತು ಹೇಳಿದಳು, “ನನಗಿದ್ದ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲ ಈಗಾಗಲೇ ತೀರಿಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಇವಳಲ್ಲಿ ಹೋದಳು ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಕಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.”

* * *

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರಲ್ಲೇ ತಲ್ಲಿನನಾಗಿ ಎರಡು ತಾಸುಗಳ ಕಾಲ ಬಿಡದೆ ಮಾತನಾಡಿದ. ಕಡೆಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗಿ ಹೇಳಿದ: “ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಮಿತಿಮೀರಿ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಹೀಗಾಯಿತು.” ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಒಂದು ದನಿ ಕೇಳಿ ಬಂತು, “ಅಲ್ಲಾ ಸಾರಾ! ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆಯೇ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಇತ್ತಲ್ಲ!”

